

SAHA SONRASI MEYDANA GELEN AŞAMALAR:

SAHADA TOPLANAN VERİLERİN GRUPLANDIRILMASI

Sahada gerçekleştirilen mülakat uygulaması sonunda ileride yapılacak olan işlere yönelik olan düzenlemelere gidilmiştir. Toplanan verilerin işlenmesini kolaylaştıracak olan ve verinin niteliğine uyacak başlıkların üzerinde durulmuş olup hane başkanlarını eşit olarak ikiye bölecek olan gruplamalar üzerinde durulmuştur. Bu aşama daha sonraki aşamalarda yapılacak olan çalışmalarda belirleyici bir rol oynamaktadır.

SAHADA TOPLANAN VERİLERİN TASNİFİ VE DÖKÜMÜ:

MÜLAKAT KONTROLÜ VE HATA DÖKÜMÜ:

Mülakatlar üç kontrol aşamasından geçmiştir. Birinci aşamada mülakatçı kendi mülakatını, ikinci aşamada ortaklar birbirinin mülakatlarını, üçüncü aşamada ise her grup belirlenen başka bir grup tarafından kontrol edilmiştir. İlk kontroller Ekim 1999'un sonunda başlamış olup bunu Kasım 1999'ın ilk haftasında başlayan ikinci kontrollere bırakmıştır. Hatalı olan kısımlar renkli kalemlerle düzeltilmiştir. Ayrıca bu kontroller sırasında yaş, ay, tarih ve birim çevirmeleri de yapılmıştır. İkinci kontrollerini bitiren gruplar üçüncü kontrole geçmişlerdir. Kontroller sonucunda bulunan hataların soru soru dökümü yapılarak hocalarımıza teslim edilmiştir. F3 mülakatı dışında kalan bütün mülakatlar bu işleme tabi tutulmuşlardır. *(Hata Döküm Formları için Bkz. Ekler)*

KOD FORMU VE YÖNERGE HAZIRLANMASI :

Hata dökümü tamamlandıktan sonra verilerin tasnifi sırasında kullanılacak olan ana ayırım konusu gündeme gelmiştir. Getirilen birkaç öneri verilerin karşılaştırılmasında yeterince uygun olmadığı için Genç Hane Başkanı ve Yaşlı Hane Başkanı ana ayırımlarının kullanılmasına karar verilmiştir. Her grup hane başkanlarının median yaşını hesaplayarak ayırımını Genç Hb. Ve Yaşlı Hb. olarak düzenlemiştir. 30.11.1999'da mülakatın bilgisayara girilmesinde kullanılacak olan mülakat

bilgisayara giriş formu olan kod formlarının hazırlanmasına başlanmıştır. F1, F2 ve F4 mülakatları için ayrı ayrı kod formları ve yönergeler oluşturulmuştur. Açık uçlu olan soruların cevaplarının dökümleri yapılarak kategorilerin birleştirilmesi yapılmıştır.

ÖRNEK KODLAMA:

Bu aşamanın tamamlanmasından sonra ilk olarak 1998 yılında kullanılmış olan kod formu ve yönergelerinden yararlanılarak tesadüfi olarak seçilen bir mülakatın deneme amaçlı olarak kodlanması yapılmıştır. Bunun ardından asıl kodlamalar başlamıştır.

KODLAMA AŞAMASI: Üzerinde yapılan değişiklikler tamamlandıktan sonra kontrol edilen kod formu örneği matbaada çoğaltılmış olup, kodlama aşamasına geçilmiştir. Ara tatilde kod formlarının doldurulma aşamasına gelinmiş olup Mart 2000 başında ise kod formlarının bilgisayara giriş aşaması gerçekleşmiştir. Bu aşama öncesinde mülakatlara soyadı sırası dikkate alınarak birer kod numarası verilmiştir.

Kodlama sırasında mülakatlar sırasıyla il trafik kodu, ilçe kodu, mülakat tür numarası, ve mülakat sıra olmak üzere aşağıdaki şekilde numaralandırılmıştır.

15041001 =====> 15 04 1 001

Kod numaralarının verilmesi sırasında değerlendirme dışında tutulacak olan mülakatlar seçilerek toplam hane sayısından düşülmüş olup kodlanacak mülakatlar kesinleştirilmiştir.

TAKDİM VE TABLO:

Rapor yazımında kullanılacak olan tablolar hane başkanları ve hane başkanı eşi kadınlar için ayrı ayrı hazırlanmıştır. Araştırmamızda –49 yaş genç hane başkanı ve 50+ yaş yaşlı hane başkanı ana ayırım olarak kabul edilmiş olup tablolar bunlara göre Pc ortamında MS Office 97 / Excel’de doldurulmuştur.

ARAŞTIRMANIN YAZIYLA ANLATILMASI VE RAPORUN YAZILMASI:

Elde edilmiş olan verilerin yorumlanması ve anlamlandırılması araştırmanın başarısını belirler. Sahada yapılmış olan gözlem ve mülakatların sonuçlarına dayanarak yazılı anlatım oluşturulmuştur. Raporun hazırlanması sırasında anlatımı güçlendirmek ve görsel olarak desteklemek amacı ile araştırmacı tarafından hazırlanan grafiklerin yanında basılı kaynaklardan alınan grafiklerde kullanılmıştır. Bu noktada araştırmacı tarafından hazırlanan grafikler ilgili tabloların ana başlıklarının harfi ve grafik numaraları kullanılarak isimlendirilmiş olup basılı kaynaklardan alınan grafikler ise sadece grafik numarası konularak isimlendirilmiştir. Örneğin Grafik-1 denilmiş ardından da ilgili başlık yazılmıştır. Aynı durum yazı içinde geçen tablolar içinde geçerlidir. Konuların anlatımı sırasında yazar tarafından hazırlanan tablolar numaralandırılırken sadece tablo numarası verilmiştir. Mesela Tablo-1 gibi. Yazılı anlatımda grupların sahalarındaki farklılığın sayısal verilerle yansıtılmasının olanaklı olamadığı noktada, yazılı ifadenin gücünden de yararlanılmaktadır. Yazılı anlatım ile gelenek, görenek, günlük yaşam ve sosyal organizasyona ait gözlemlerimizin aktarımı yapılabilmektedir. Yapılan araştırma sonrasında elde edilen sonuçlarla ilgili olarak iki adet rapor hazırlanmıştır. Bunlardan birisi şu an okumakta olduğunuz rapor olup diğer rapor ise Taylan Mirkelam tarafından hazırlanmıştır. Araştırmamızda izlenen yol, kullanılan yöntem ve tekniklerin anlatıldığı bu bölümümüzün sonunda köyde yaşadığımız bazı anılara yer vermek istiyoruz. Köy anılarımızın ardından incelememize konu olan coğrafi bölge, il ve bağlı ilçe hakkında bilgiler vermek istiyoruz.

KÖY ANILARI

SARSINTININ GETİRDİĞİ BAŞARI...

Dünya üzerinde yaşayan canlıların içerisinde bizlerin yeri çok farklı. Çevremizi paylaştığımız diğer canlılardan farklı olarak ömrümüze birbirinden değişik bir sürü olayı sığdırabiliyoruz. Her ne kadar insan ömrü giderek uzuyor diyorsak bile geriye dönüp baktığımızda bu süreç içinde çok az bir mesafe katettiğimizin farkına varıyoruz. İnsanlık tarihine geriye dönüp baktığımızda çeşitli alanlarda ne kadar çalışılırsa çalışılsın bir arpa boyu yol alındığını görüyoruz.

Başka olaylarla kıyasladığımız zaman çok kısa olduğunu açıkça görebileceğimiz

hayatımız boyunca bizim için dönüm noktası olan olaylarla karşılaşırız. Bazen yıllar süren bazen de birkaç saniye devam eden bir olay yılların birikimini ortadan kaldırabilir ya da daha da ileriye götürebilir. Aynı durum toplumlar içinde geçerli değil mi ? Savaşlar, darbeler, doğal afetler ve diğerleri... Bunlar yukarıda adı geçen olaylar yüzyıllar hatta bin yıllar sonucunda oluşan herşeyi bir anda silip süpürebiliyor. Taşlar yerinden oynayarak karşımıza yepyeni bir düzen çıkıveriyor. 17 Ağustos 1999 tarihinde bizlerde böyle bir durumla karşı karşıya kaldık. Hiç beklemediğimiz bir anda aklımızın ucundan geçiremeyeceğimiz bir şekilde deprem kapımızı çaldı. Öyle sarsıldık ki hala yerimize oturamadık. Hazırlanmış olan akademik raporların gözardı edilmesi, konuyla ilgili kişilerin görev bilincinden yoksun olarak yaptıkları uygulamalar, bu tür olaylarda görev yapacak kurumların yerinde sayması, sorumsuz sorumluların icraatları, organizasyon bozukluğu ve sayılabilecek uzun bir liste sonucunda hepimiz enkazın altında kaldık.

Büyük Marmara Depremi gerçekten Türkiye için bizlerin hayatı için bir dönüm noktası olacak. Hem fizik olarak hem de psikolojik olarak. Bu olayın çeşitli sonuçlarını ilerleyen yıllar boyunca göreceğiz belki. Olayların akışını belkilere bırakmamız bunları yaşamamıza sebep olmadı mı ? Yaşanan bu olayın getirdiği psikoloji içerisinde çevremizdeki olaylara gösterdiğimiz tepkilerde çok farklı oldu. 17 Ağustos 1999 sabahı 268 no'lu odada saat 10.00'da sahaya çıkmadan önceki son toplantımızı gerçekleştirecektik. Fakat olmadı. Bizim planlarımızda alt üst olmuştu. Depremden yaklaşık 4 saat sonra Yüksel Hanım'ı arayarak hem durumlarını sormuş hem de nasıl hareket edeceğimizi sormuştum. Acaba ne yapacaktık ? Böyle bir durumda kısa bir süre erteleme söz konusu olacaktı. Netekim böyle de oldu. Bu olayın ardında yaklaşık 15 gün geçtikten sonra sahaya çıkmak için haftalar hatta aylar öncesinde yapılan hazırlıkları son defa kontrol ederek yola çıktık. Bu süre içinde yaşananlar, psikolojik olarak yaşanan gerginlik, yaşamını ve sevdiklerini kaybedeceğimiz düşüncesi bazen içimizi kemirdi. Fakat unutmamız gereken bir nokta var. Hayat herşeye rağmen devam ediyor. Elimizdekilerle yapabileceğimizin en iyisini meydana getirebilecek şekilde organize olup harekete geçmeliydik.

Akademik olarak 3 yıllık bir birikimi arkamıza alıyorduk. (Aslında 3 yıllık değil nice 3 yılların deneyimi vardı arkamızda.) İçinde bulunduğum ruh durumundan

sıyrılabilmıştım. Uzun bir süreden beri hem maddi hem manevi olarak bu olaya hazırlanıyordum. Aldığım teknik donanım malzemesi, hazırlanan mini bir kütüphane bir yana bu benim akademik hayatımın ilk eseri olacaktı. Kendimi buna yıllardır hazırlamış ve sınıf içerisinde de aktif bir şekilde rol almıştım. İlkler her zaman önemlidir. Kişisel olarak yaptığım hazırlıkların dışında sınıf olarak buna hazırlanmıştık. O zaman harekete geçmeliydik. Depremden birkaç gün sonra acaba gitmesek mi diye bir soru hepimizin aklından geçiyordu. İstanbul dışına hiç çıkmamıştım. Depremden sonra ailemi bu ortamda bırakıp gitmek nasıl olacaktı. Ama oldu. Bir elin parmağı kadar kişiden oluşan ailemi nasıl bırakacaktım ? Ama bıraktım ve bana göre zevkli, neşeli, deneyim kazandıran, bilgilendiren ve akademik olarak beni tatmin eden bir araştırmayı ortağım Sevgili Taylan Mirkelam ile gerçekleştirdim. Deprem gibi bir olayın yeri de zamanı da belli olmuyordu. Orada da yaşayabilirdik burada da. Ailemde bu çalışmayı gerçekleştirmem yönünde bana destek oldu. Kazasız belasız evden ayrıldım yine aynı şekilde geri döndüm. Haydarpaşa'dan trene binerken bir çocuk gibi neşeliydim.

Sahada geçirilen 28 gün boyunca bu tür bir girişimin önemini daha iyi kavradım. İlkelerime sıkı sıkıya sarılarak çalışmayı iyi bir şekilde tamamlamak için çalıştım. Orada da bir ailemiz oldu. Muhtar Abi ve ailesi bize o kadar candan yaklaşmıştı ki İstanbul'daki ailelerimizin bir eşini orada bulmuştuk. İletişim sorunu yaşamadık. Hem oradakilerle hem İstanbul'daki ailelerimizle. Saha çalışmasını tamamlayıp eve döndüğümde bunu gerçekleştirmenin gururu, neşesi, yaşanan bazı gergin anlar olsa bile huzuru ve tatlı yorgunluğu vardı. Yaptığım ilk akademik çalışmanın temellerini sağlam bir şekilde atmıştım. Herşeyin doğru olması, gerçeği yansıtması ve iyi/güzel olması için elimden gelenin en iyisini yaptım. Taylan bana, bende Taylan'a destek oldu. Ortağıma teşekkür ediyorum.

İzlediği yolun doğru olduğunu anlamak ve katedilen yol boyunca elde edilenlerden, kendi başına yaptıklarından haz duymak gerçekten çok güzel bir şey. Ama izlenecek güzegâh belirlendikten sonra.

H. Murat BABADALI

UFOLAR KAYACIK'TA...

Kayacık'a geleli birkaç gün olmuştu. Köylüler geliş amacımızı yavaş yavaş anlamaya başlıyor ve yaptıklarımız kulaktan kulağa yayılıyordu. Bu kısa süre içerisinde uygulanmaya başlanan F1, F2 ve F4 mülakatları vasıtası ile bilgi toplamaya devam edilmekteydi. Bazı köylüler mülakat yapmayı istemezken bazıları da bu konuya ilgi göstererek kendileriyle ne zaman görüşeceğimizi soruyordu. Ömer Şahinkurt bu kişilerden biriydi. Ömer Abi'ye onunla mülakatı yapacağımı söylediğimde ne zaman istersen gel şeklinde bir cevap almıştım. Taylan da listesinde bulunanlarla mülakatlarını yapmaya devam ediyordu.

6.9.1999 akşam yemeğimizi yedikten sonra evine misafir olduğumuz Kayacık Köyü Muhtarı A. Ali Gencel'in büyük oğlu Kader Şahinkurtlar'a telefon açarak akşam mülakat uygulaması için müsait olup olmadıklarını sordu. Olumlu cevap alınca ben, Taylan, Muhtar Abi, eşi Leyla Abla, Kader ve kızları Şeyda arabayla Şahinkurtlar'a gittik. Evin küçük oğlu Şenol bizimle gelmemiş evde kalmayı yeğlemişti. Saat 23.30 civarında mülakatlarımı tamamladıktan sonra teşekkür ederek arabamızla oradan ayrıldık. Evimize döndüğümüzde Şenol büyük bir heyecanla köyün üzerinde kırmızı renkte ışıklar saçan cisimlerin görüldüğünü ve bunların uzun süre köyün üzerinde durduğunu söyledi. Gecenin bu vaktinde böyle bir olayla karşılaşacağımızı hiç tahmin etmiyorduk. Şenol'un hayal gücü biraz kuvvetliydi. UFOlar, uzaylılar gibi konulara aşırı bir ilgisi vardı. Bunun üzerine Şenol başta olmak üzere Kader, Taylan ve ben bahçeye çıktık. Kapının önünde gökyüzünü izlemeye başladık. Şenol belirli noktalarda ışıklar olduğunu söylüyor yeni bir şey gördükçe heyecanı daha da artıyordu. Bu tür konularla (UFoloji, parapsikoloji vb.) pek ilgilenmediğim için önceleri söylediklerine kulak asmamıştım. Taylan şakayla karışık olaya kendini kaptırmıştı. Şenol'un söyledikleri az da olsa hepimizi heyecanlandırmıştı. Araştırma yaptığımız köye uzaylılar geliyordu. İlginç bir durum ! Kader, şenol ve Taylan gökyüzünde belirli noktalara bakıyor ve tartışıyorlardı. Ama ben onların gösterdikleri yere baktığımda hiçbirşey göremiyordum. Ben gece olduğu için pek bir şey seçemiyordum. Her ne kadar gözlük taksam da görüşüm çok düşüktü (Astigmat rahatsızlığına sahibim.). Taylan ise olaya kendini kaptırmıştı. Ben hala tanımlanamayan bu gök cisminin varlığına inanmıyor ve görülen gök cisminin uydu

veya bir yıldız olduğunu iddia ediyordum. Herkes konu ile ilgili görüşlerini sıralıyordu. Bu arada yanımızda getirmiş olduğumuz video kameranın zoom özelliğinden yararlanarak görüntüleri yakına getirmeye çalışıyorduk. Köyün büyük bir kısmının uykuda olduğu saatlerde bizim yaptığımızı biri görseydi kesinlikle burada alan araştırması yapamazdık ! Sonuçta söz konusu cismin bir UFO değil de yıldız veya uydu olabileceği görüşü ağırlık kazanmaya başladı. Fakat Şenol hala kırmızı ışık saçan bir objeden ısrarla sözediyordu. Bunun sonucunda nasıl bir sonuçla karşılaşacağımızı bilmediğimiz için izlediğimiz görüntüleri kayıt ediyorduk. Yaptığımız kayıt yaklaşık 20 dakika sürdü. Konuyla ilgili yorumlar sürekli değişiyordu. Fakat kendi görüşüm hiç değişmemişti. Taylan ise yaşananlarla ilgili biribiri ardına yorumlar yapıyor ve yorumlarını esprilerle süslüyordu. Bir ara Isparta Havalimanı'nı aramayı ve olağan dışı bir durum olup olmadığını sormayı teklif ettim ama nafi ! Sonunda Taylan ve ben bunun yıldız olduğuna karar verdiğimizizi sanarak (Çünkü öyle zannediyorduk.) odamıza çekildik. Şenol yılmamıştı. Bu çocuk nasıl böyle inatçı olabiliyordu inanamıyordum. Bizlerin orada bulunması ona cesaret veriyordu. Herhangi bir müdahale yapılması söz konusu olmazdı.

Bizi eve bıraktıktan sonra bir iş için dışarı çıkan Muhtar Abi döndüğünde olayı bir kez de babasına anlattı. Bunu rahat bir şekilde duyabiliyorduk. Odamızdan çıkarak aralarına katılmak zorunda kaldık. Ne gece ama ! Muhtar Abi anlatılanlar karşısında şaşırıyor ve ne diyeceğini bilemedi. Saat gece yarısını geçmişti. Şenol olayı öyle bir anlatmıştı ki Muhtar Abi İlçe Jandarma Karakol Komutanlığı'nı arayarak gece içerisinde anlatılana benzer bir olayla karşılaşılıp karşılaşılmadığını sordu. Oğlunun UFO gördüğünü ve bizlerinde bunu kaydettiğimizi anlattı. Telefondaki görevli kısa süre sonra tekrar arayacağını söyleyerek telefonu kapattı. Artık olayımız resmi bir boyut kazanmıştı. Beni ve Taylan'ı bir korku aldı. Birkaç dakika sonra çalan telefon bizleri ilçe Jandarma Karakolu'na davet ediyordu. Hem de elimizdeki görüntülerle beraber. Yaşadıklarımızı bir kez de orada anlatacaktık. Durup dururken Jandarma Karakolu'na gidiyorduk. Aslında korkmamızı gerektirecek bir durumda yoktu ortada. Beni asıl düşündürten elimde bulunan bandın elimden alınıp alınmayacağı oldu. Bandı kesinlikle veremezdim. Oraya gittiğimizde düşüncelerimin tersiyle karşılaştık. Şenol'un UFO gördüm iddiasının önüne geçemiyorduk. Muhtar Abi, olayın mimarı Şenol, Taylan ve ben beraber yola çıktık. Arabayla yapılan 5

dakikalık bir yolculuğun ardından Çavdır'a geldik. İlçeye giderken yol kenarında bulunan kırmızı reflektörleri çekip oradaki komutana izletme fikri ortaya atıldı. Bilin bakalım bunu kim söylemişti ? Karakola gittiğimizde bizi nöbetçi olan bir uzman çavuş karşıladı. Komutanı olan nöbetçi astsubayın yanına götürdü. Komutanın bulunduğu odaya girdiğimizde masada iki tane zabıt olduğunu gördük. Fakat yanımızdakiler bunun farkına varmamıştı. Kendimizi kısaca tanıttıktan sonra gece yaşananları bir bir anlattık. Taylan ve ben kendimizi çok acayip hissediyorduk. Nöbetçi astsubay görüntüleri izlemek istediğini söyledi. Bunun üzerine bulunduğumuz odadan ayrılarak kantine yöneldik. Nöbet tutan askerler bize garip bir yüz ifadesiyle bakıyordu. Kantin boşaltıldı. Fakat buradaki televizyonun kamera bağlantı girişi olmadığı için buradan vazgeçilerek karakolda görevli olan astsubayların lojman olarak kullandığı tek odadan oluşan bölüme geçtik. Oda yeni boyandığı için keskin bir boya kokusu hakimdi. İkimizde ilk defa böyle bir yere geliyorduk. İçine girdiğimiz ortam görüldüğünden çok farklıydı. Haki rengin hakim olduğu bu dünyada bazen toz pembe dünyadan yansıyan gölgeleri görmek bizi şaşırtmıştı. Uyumakta olan astsubayımız uyanarak aramıza katıldı onunla tanıştırmıştık. Ama neden orada olduğumuzu hala anlayamamıştı. Diğerleri sohbet ede dursun ben de kamerayı televizyona bağlıyordum. Bizi karşılayan astsubayımıza komutanım diye hitap etmeye başladık. Komutanla beraber görüntüleri baştan sona tekrar izledik ve komutanımız bunun bir yıldız olduğu kanaatine vardı. Boşu boşuna ortalık birbirine katılmıştı. Astsubay okulundan yeni mezun olan komutanımız bizimle yaşıttı. Onunla kolay bir şekilde anlaşabiliştik. Daha sonra video kamerayı alarak incelemeye başladı. Bir yandan sohbet edip ikram edilen çayları yudumluyor diğer yandan teknolojinin ne kadar ilerlediğinden konuşuyorduk. Düğünleri takip edebilmek için karakola da böyle bir cihaz gerekirdedi bir ara. Amacı düğünlerde silah atan kişiler bulabilmektir. Fakat bunu hemen geçiştirivermişti. Arkadaşlarıyla şakalaşmaya başlamıştı. Böyle bir olayı hayalimizde bile göreceğimizi tahmin edemiyorduk. Taylan'la şaşırakalmıştık. Çünkü kameranın karşısında çay kaşıklarını mikrofon yaparak şarkılar söyleyen şakalaşan askerler vardı. Bu bize ilginç gelmişti. Ama askeri kurumlarda söz konusu olan disiplin ve hiyerarşi burada bile kendisini hissettiriyordu. Tazelenen çaylarımızı yudumlarken depremden, İstanbul'dan, okulumuzdan yaptığımız araştırmadan söz açıldı. Daha sonra kamerayı da yanımıza alıp bahçeye çıkararak

tekrar çekim yaptık. Karar kesinleşmişti: Gökyüzündeki cisim UFO değil bir yıldızdı. Şenol hayal kırıklığına uğramıştı. Buna rağmen içindeki UFO heyecanının dindiğine pek inanmıyorduk. Komutanlarla vedalaşarak oradan ayrıldık. Herhangi bir sorunla karşılaştığımız zaman her daim bize yardımcı olacaklarını (araç tahsisi vb. konularında) söylemişlerdi. Oradan ayrılırken içimizde garip ama huzur veren hoş duygular vardı.

Saatlerimiz 01.30 civarını gösteriyordu. Köye dönerken yoldaki reflektörleri gören küçük UFOloji uzmanı hala "UFO ! UFO ! " diye söyleniyordu. Babası başta olmak üzere hepimiz ona kızmaya başlamıştık. Ama o yaşadıklarımız bizim için unutulmaz birer anı olmuştu. Hem de kayıtlı birer anı. Gerçekten UFOlar Kayacık'a gelseydi ne olurdu acaba? Köylüler bizlerle mi uğraşacaktı yoksa UFOlarla mı uğraşacaktı ? Araştırma yapacağımız köye bizden başka yabancı giremezdi. Sonuçta da öyle oldu. Köylüler asıl UFOlarla mülakatlar sırasında tanışacaktı !!!

H. Murat Babadalı / Taylan Mirkelam

FOTOGRAF UĞRUNA...

Kayacık Köyü'nde sürdürdüğümüz çalışmamız tüm hızıyla devam ediyordu. Taylan da bende listemizde bulunan kişilerin büyük bir kısmıyla mülakatlarımızı yapmıştık. Mülakat uygulaması dışında kalan vakitlerimizde ilçeye geçip alışveriş yapıyor, köylülerle sohbet ediyor, görsel belgelememiz ve diğer konular için fotoğraf çekiyorduk. Köyde dolaşırken veya ilçeye gittiğimizde fotoğraf makinemi ve video kameramı yanımdan ayırmıyordum. Karşıma bir görüntü çıkarda atlarım diye korkuyordum ve hep tetikteydim.

Köyde geçirmiş olduğumuz günler içinde halk bize alışmıştı. Rahatlıkla tek başımıza geziyor istediğimiz yerlere gidebiliyorduk. Mülakat yapacağımız kişilerin tamamının evlerini neredeyse öğrenmiştik. Köy çevresini ise az da olsa tanıma imkanımız olmuştu. Biz bazen her ihtimale karşı köyden birini yanımıza alıyorduk. Bir kerede olsa bunu uygulamadan kaldırdım. Gün içerisinde işlerimi tamamladıktan sonra bazen sırt çantama eşyalarımı dolduruyor köy çevresinde dolaşıyordum. Fotoğraf çekiyor bölgeyi yakından tanımaya çalışıyordum. Yine böyle bir gün

araştırmacılık ruhumun beni dürtmesiyle köyün yanındaki Antalya-Denizli yolunun yaklaşık 250-300 m. uzağında bulunan su depolarının üzerine çıkarak fotoğraf çekemeye karar verdim. Keşke vermez olaymışım ! Belirlenen hedefe doğru harekete geçtim. Etraf sessiz görünüyor ve göze batan olağan dışı bir olay, bir yaratık göze çarpıyordu. Burada yaratıktan kastım köyün köpekleri. Hayvanlarla yakın temasım olmaz ama yine de hayvansever bir kişiyim. Ama burada bulunan köpekler özellikle çoban köpekleri çok irilerdi ve görüntüleri bile insanı korkutmaya yetiyordu. Su depolarına yaklaşmaya başladım. O ana kadar anormal olan bir durum yoktu. şu durum beni korkutuyordu. Karşıma bir yaratık çıkarsa ne yapardım beni kim kurtarırdı ? Köpeklerle ilgili bazı bilgiler edinmiştik ama bunları o an uygulayabilir miydim ? Depoların yakınında bulunan çardağın altında koyunlar dinleniyordu. Bu da normal bir olaydı. Biraz daha yaklaştım. Yaklaşmamla beraber koyun olduğunu zannettiğim ama daha sonra boynundaki demirinden çoban köpeği olduğunu anladığım yaratıkla göz göze gelmem bir oldu. Koyun görünömlü bir yaratık uzaktan bana hırlamaya başlamıştı. Ne yapacağımı şaşırdım. Beni farketmişti ve bulunduğum yöne doğru hızla ilerliyordu. Üzerimdeki şoku hemen attıktan sonra koşmadan hızlı adımlarla oradan uzaklaşmaya başladım ama nafile ! Yaratık ileri hareketinin ardından havlamaya da başlamıştı. Isırılmaktan mı kurtulayım yoksa fotoğraf makinesini mi kurtarayım tam bir komedi yaşıyorum. Haber yapmaya çalışırken kendim haber olacağım. Bu duruma düşeceğimi aklımın ucundan geçirmemiştim. Çoban köpeği benim koyunlara saldıracağımı zannetmişti. Halbuki bir iki kare fotoğraf çekip oradan ayrılacaktım. Bir yandan dua ediyor (beni birisi görsün diye) diğer yandan koşar adımlarım koşuya dönüşüyordu. Artık bağırmaya başladım yoksa sağlam geldiğim köyden gazi olarak dönecektim. Tam bu sırada yoldan geçen mobiletin üstünden 8-9 yaşlarında bir çocuk inerek bana doğru koştu. Beni tanımiştı. Elimde fotoğraf makinesini görünce de durumu anladı. Dualarım kabul olmuştu. Bu arada adının daha sonra Çarşaf olduğunu öğrendiğim köpek beni kovalamayı bırakmiştı. Hayatımda bu kadar terlediğimi ve heyecanlandığımı hatırlamıyorum. Bu küçük çocuk beni yanına aldı ve az daha ısırılacağım bölgeye birlikte geri döndük. Çardağın altında dinlenen koyunlar onlarındı. Çarşaf sahibini göründe sakinleşti bana hala hırlıyordu ama o küçük çocuğun bağırması ve minik bir taş atması onu susturdu. Sahibi ısırmayacağını söyledi. Isırma aşamasını hiç düşünmek istemiyorum. Onun yardımıyla su

deposunun üzerine çıkarak fotoğraflarımı çektim. Birlikte oradan ayrıldık. Görev maceralı bir şekilde de olsa tamamlanmıştı.

Maceralı dakikaların ardından işimi tamamlamıştım. Yolun diğerk kısmına geçince daha da rahatlamıştım. Ama korkum hala geçmemişti. Eve gittim ve uzun bir süre dinlendim. Başımdan geçenleri anlattım. Onlara komik gelmişti bu olay. Bazı yerlere yalnız başıma gitmemeliydim. Haklılardı. Birkaç kare uğruna az daha bir yaratık tarafından ısırılıyordum. Ama sonuçta işimi tamamlamıştım. Maceracı ruhum beni kötü bir yola sürüklemişti. Yaşadığım olay benim için unutulmayacak nahoş bir an olarak hatıralarım içindeki yerini aldı. Ayrıca bir ders; macera arıyorsanız bile yanınıza bir rehber almanız size zarar getirmez.